

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010355
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2517010355.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného O. P., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 18.12.2019, č.k. 16T/125/2017-791, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.2.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Piešťany rozsudkom zo dňa 18.12.2019, č.k. 16T/125/2017-791 rozhodol tak, že podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa obžalovaný O. P., narodený XX.XX.XXXX v B., trvalé bydlisko V. XX/XX, V., prechodne U. X, L., toho času vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany z 05.12.2017 pod. sp. zn. Pv 536/17/2204-35 pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

od presne nezisteného času do 07:15 hodiny dňa 13.09.2017 v L. na ulici U. v rodinnom dome s popisným číslom X si bez povolenia nahromadil 400 gramovú trinitrotoluénovú náložku, pričom v zmysle § 2 písmeno a) a d) zákona číslo 58/2014 Z. z. o výbušninách, výbušných predmetoch a munícii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona číslo 331/2015 Z. z. ide o výbušninu zaradenú medzi trhaviny, ktorej legálne nadobudnutie nepovolanou osobou nie je možné, oslobodzuje, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré odvodnil podaním zo dňa 22.4.2020. Obžalovaný odvolanie v zákonnej lehote nepodal.

3. Prokurátor v odôvodnení podaného odvolania uviedol.

3.1 Súd v napadnutom rozsudku prezentoval názor, že pochybnosti, ktoré má v rámci znaleckého skúmania zaisteného predmetu posudkom KEÚ PZ, je potrebné vyhodnotiť v prospech obžalovaného, čo zvyrazňuje aj fakt, že predmet skúmaný znalcami bol zničený, v rámci práva na spravodlivý proces má súd teda za to, že objektívne nemôže byť obžalovanému umožnené dať si v zmysle záverov obžaloby priamy dôkaz jeho viny preskúmať na vlastné náklady, čím je v podstate popretý aj samotný zmysel kontradiktórneho trestného konania, a len iluzórna sa potom javí povinnosť orgánov činných v trestnom konaní umožniť obžalovanému sa oboznámiť so všetkými dôkazmi, a to či už takéto dôkazy svedčia v jeho neprospech alebo prospech.

3.2 Súd ďalej konštatoval, že ak aj po doplnení dokazovania zostali o záveroch znaleckého posudku KEÚ PZ pochybnosti, nemohol súd jeho závery použiť, a dospieť k záveru, že predmet nájdený u obžalovaného v rámci domovej prehliadky je výbušninou a preto s poukazom na základnú zásadu

trestného konania, a to na prezumpciu nevinu a zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, neostávalo súdu nič iné, len oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, pretože na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, i vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, sa nestal.

3.3 K legalite a legitimitě zaistenia trinitrotoluénovej náložky uvádzam: Podľa môjho právneho názoru zo spáchania skutku obžalovaného jednoznačne usvedčujú výsledky domovej prehliadky, pri ktorej bola v jeho obydli ako stopa číslo 16 zaistená 397 gramová trinitrotoluénová náložka. Domová prehliadka bola zákonná, pričom pochybenia s ňou súvisiace súd nezistil. V tomto kontexte uvádzam, že zo strany obhajoby žiadne námietky ani vznesené neboli. Obžalovaný nakoniec ani nepopieral, že si predmetnú náložku v krátkom čase pred prehliadkou zadovážil (spôsob a presný čas neuvádzal), no bránil sa tým, že ju obstaral spolu s ďalšími 3 vzorkami pre políciu, konkrétne pre svedka kpt. V., s ktorým spolupracoval ako informátor. Rovnako tvrdil, že svedkovi túto náložku spolu s ďalšími látkami aj u seba doma ukazoval. Obžalovaný pritom na hlavnom pojednávaní sám uviedol, že mu svedok nekázal vzorky obstarávať, lebo jemu nikto nemôže rozkazovať, robil to z vlastnej iniciatívy, svedok mu len spomínal, že by boli dobré nejaké vzorky. Tu treba poukázať na časové súvislosti, lebo keď obžalovaný svedkovi prvýkrát tieto látky spomínal, čo vyplynulo z ich zhodných výpovedí, tak časť látok mal už aj doma a hneď mu ich aj ukazoval, teda časť si ich zadovážil vopred bez vedomia a súhlasu svedka kpt. V.. Z výpovede svedka kpt. V. obžalovaným tvrdená skutočnosť, že svedok túto náložku videl, nevyplývala. Svedok jasne uviedol, že o trinitrotoluénovej náložke nemal žiadnu vedomosť, obžalovaný mu ju priamo nespomínal, ani mu neukazoval žiaden kváder, svedok si nespomína, že by ju v obydli obžalovaného niekde videl, na rozdiel od iných látok, ktoré mu obžalovaný ukázal v škatuli, resp. prepravke (na tom sa nezhodli). Bavili sa o sypkých látkach a tekutinách. Svedok obžalovaného o zabezpečenie takej náložky ani nežiadal. Pokiaľ bol svedok na hlavnom pojednávaní konfrontovaný s obžalovaným, tak aj pri konfrontácii trval na tom, že mu obžalovaný náložku neukazoval, že ju u neho nevidel. Následne síce na opakované otázky obžalovaného v tomto smere pripustil, že tam mohla byť, ale na ďalšiu priamu otázku súdu uviedol, že si nespomína, že by ju videl a nevie sa inak vyjadriť. Na základe uvedeného som toho názoru, že obžalovaný túto náložku pred svedkom utajoval súc si vedomý toho, o akú vec sa jedná. Som toho názoru, že po odhalení sa následne celú vec snažil „zakryť“ policajnou spolupracou. Pravdivosti výpovede svedka kpt. V., že náložku u obžalovaného nevidel, nasvedčuje aj fakt, že podľa zápisnice o domovej prehliadke bola náložka nájdená na 1. poschodí rodinného domu, hoci zo zhodných výpovedí obžalovaného a svedka vyplynulo, že spolu ohľadne týchto látok komunikovali len v suteréne, resp. pivnici rodinného domu, kam látky obžalovaný preniesol ukázať z inej časti domu v prepravke, v ktorej podľa svedka určite žiaden „kváder“ nebol. Ak by aj náložku obžalovaný skutočne obstarával pre svedka kpt. V., s jeho vedomím a súhlasom, čo preukázané nebolo, nevyučovalo by to jeho trestnú zodpovednosť za uvedený trestný čin, keďže ide o postup non lege artis.

3.4 K vierohodnosti znaleckého posudku KEÚ PZ ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2017/11082: Som toho názoru, že v danom prípade nie sú namieste pochybnosti súdu spochybňujúce závery znaleckého posudku KEÚ PZ ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2017/11082, a to predovšetkým potom, ako boli k veci vypočutí (na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.01.2018) pplk. Ing. Jaroslav Horník v procesnom postavení znalca z odboru kriminalistika a k chemickej analýze Ing. Šmidová. Pokiaľ súd má pochybnosti, že stopa číslo 16 zaistná pri domovej prehliadke nie je 400 gramová trinitrotoluénová náložka, vykonaným dokazovaním bol preukázaný opak. Znalec pplk. Ing. Jaroslav Horník na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.01.2018 uviedol, že s kolegom Ing. W. sa podieľal na vypracovaní znaleckého posudku KEÚ ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/11082 zo 14.09.2017 a pridrižiava sa jeho záverov. Zo záverov posudku vyplynulo, že im na skúmanie ako stopa číslo 16 bola predložená 400 g trinitrotoluénová náložka, ktorá v zmysle § 2 písmeno a) a d) zákona číslo 58/2014 Z. z. o výbušninách, výbušných predmetoch a munícii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona číslo 331/2015 Z. z. je výbušninou zaradenou medzi trhaviny. Pri výbuchu 400 g TNT by boli na živote a zdraví ohrozené nechránené osoby do vzdialenosti cca 8 metrov od epicentra výbuchu. Tento druh náloživa je zavedený v Ozbrojených silách SR, Policajnom zbore SR, Armáde ČR a Polícii ČR. V tejto forme sa TNT na priemyselné trhacie práce (v civilnom sektore) nepoužíva. Legálne nadobudnutie tohto typu trhavín nepovolnou osobou nie je možné. Na náložke sa nenachádzalo žiadne označenie umožňujúce jej bližšiu identifikáciu. Predložená stopa bola pri funkčnej skúške zlikvidovaná pyrotechnikom. Ing. V. na hlavnom pojednávaní pri výsluchu ďalej doplnil, že na skúmanie im bol predložený predmet s názvom 400g tritolová náložka, bol predložený zabalený v priehľadnej strečovej fólii. Po zadokumentovaní, odhalení z fólie a vizuálnom posúdení boli zmerané základné rozmery, ktoré sa zhodujú so štandardnými rozmermi týchto výrobkov, samozrejme v rámci nejakých výrobných tolerancií, lebo zistili rozmery 102x50x50 mm. Následne bola stopa odvážená. Merali to štandardne posuvným meradlom, aby si overili, že či ide o predmet, za ktorý

ho na základe vizuálnej referencie považovali. Záznam o meraní nerobili, posuvné meradlo na fotke je len vizuálna pomôcka, nedáva žiadne výstupy. Následne pre potvrdenie materiálu bola z neho odobratá vzorka, ktorá bola chemicky skúmaná a bolo potvrdené, že sa jedná o trhavinu trinitrotoluén (TNT, tritol). Posledná vec, čo bola robená, bola iniciovaná štandardnou rozbuškou číslo 8 za účelom formálneho zistenia, či je alebo nie je schopná výbuchu. Tá stopa (náložka) už neexistuje, bola zlikvidovaná. Na základe týchto zistení bolo do posudku napísané, o aký predmet sa jedná. Do posudku boli napísané vo všeobecnosti vlastnosti výbušniny TNT a bola vypočítaná orientačná bezpečná vzdialenosť pre výbuch takéhoto množstva výbušniny. Predmet odvážili a mal 397 gramov, do posudku presnú hmotnosť neuviedli, ale v poznámkach tú hmotnosť majú uvedenú. Rozdiel oproti názvu, ktorý deklaruje túto hmotnosť, je ani nie 1%. Náložka sama o sebe má názov 400g tritolová náložka, keďže sa nimi zistená hmotnosť líšila nepatrne (1 %), uvádzali v celom posudku ten názov a tú hmotnosť, ako je deklarovaná pri origináli výrobku. Menovaný ďalej uviedol, že tieto náložky sa už roky nevyrábajú, vyrábalo ich niekoľko laboračných závodov a preto vznikajú nedorozumenia. Výrobcovia boli označovaní kódovými písmenami na náložkách, napr. ENA - tieto označenia prislúchali určitým laboračným závodom. Bolo to z doby, kedy sa tieto skutočnosti utajovali, dekódovanie týchto názvov vychádza z rôznej dostupnej literatúry. V literatúre sa nachádzajú rozpory. Bezpochyby jedným z laboračných závodov bol závod v Míranoch v ČR, bol to závod v Poličke v ČR, niekde sa uvádza aj Sentín, avšak tam mohlo dochádzať aj k takým veciam, že závod patril do koncernu, len výroba bola vysunutá na iné miesto. Dokonca niektoré typy tritolových náložiek sa vyrábali aj v Dubnici n/ Váhom. Náložka je štandardne homogénna, kolegyňa na chemickej analýze potvrdila prítomnosť tritolu. štandardizované hmotnosti náložiek boli 75 g, 200 g, 400 g, 1 kg, 3 kg, niekedy v minulosti sa vyrábali aj 100 g a 200 g náložky iného tvaru ako sú tie súčasné. Pokiaľ ide o 400 g tritolové náložky vyrábané v Československu, tieto sa vyrábali len v jednom rozmere 100x50x50 mm. Či sa vo svete tieto 400 g náložky vyrábali v iných rozmeroch, nevie uviesť. Ing. V. predložil na pojednávaní fotografie 400g tritolovej náložky a časť vojenského predpisu obsahujúce popis náložky, ktoré dôkazy súd na hlavnom pojednávaní vykonal.

3.5 Pokiaľ obhajoba namietala, že skúmaný predmet nemal rozmery 100x50x50 mm, čo má byť zrejme z fotodokumentácie v posudku, k tomu znalec uviedol, že náložka bola odfotografovaná vo fólii, skutočné rozmery sú tým obalom zľahka skreslené, na fotografii dochádza k drobnému optickému klamu. Náložka má výšku 5 cm, mierka bola položená na stole, na úrovni spodnej hrany tejto náložky. Aj vrch tej náložky, aj mierka, sú zhruba rovnako zaostrené. Fotografovanie prebehlo z pomerne malej vzdialenosti od predmetu, vtedy dochádza k premietaniu vrchnej hrany predmetu pod uhlom dopadu svetla, čím sa voči tej mierke predmet zdá väčší ako v skutočnosti je. Fotografia dávali do posudku ako ilustračnú, lebo pri obhliadke miesta činu bol predmet zadokumentovaný kriminalistickým technikom, pričom táto fotodokumentácia by sa mala nachádzať v spise. Kto u nich v ústave fotografiu zhotovil si už nepamätá. Za presnejšie zdokumentovanie považovali zmeranie predmetu posuvným meradlom a uvedenie tých údajov v číselnej forme v tom posudku pred tým, čo poskytne tá fotografia. S posuvným meradlom urobili aj snímku s rozbaleným predmetom, no nedali ju do posudku, prečo nevie. Tú fotografiu priniesli na hlavné pojednávanie. Robila ju asi kolegyňa. Fotila ju nie za presne rovnakých parametrov, ale rovnakou technikou, rovnakým spôsobom. Fotografia (na č. 1. 275 spisu) bola pripojená do spisu a na hlavnom pojednávaní oboznámená rovnako ako fotografie 400g tritolovej náložky, ktoré predložil Ing. V. (č. 1. 276-278) spolu s technickým popisom. Z technického popisu vyplynulo, že 400 g tritolová náložka má rozmery 100x50x50 mm. Ing. V. ďalej uviedol, že skúmaná stopa už neexistuje, bola zlikvidovaná vo výcvikovom priestore, kde je možné vykonávať pyrotechnické práce, ten priestor je na okraji Bratislavy. O zlikvidovaní nie je záznam, nevyhotovujú sa záznamy o konkrétnej činnosti, kto a akú náložku odpálil. Nemajú povinnosť žiadnej rezervácie, ani povinnosť ohlasovať sa v tom priestore. Túto náložku odpaľoval on s ďalšou osobou. Presný dátum nevie, ale bez pochyby by to bolo zistiteľné cez knižku o prevádzke motorového vozidla. Rukolapný dôkaz o tom, že zobrali túto konkrétnu náložku, vložili ju do auta a previezli ju tam, položili na zem, vložili do nej rozbušku a odpálili ju, že tam vznikol kráter a ten kráter vytvorila presne táto náložka, taký dôkaz znalec nevie zabezpečiť. Ing. V. ďalej uviedol, že vyhotovenie posudku trvalo niekoľko dní. Keď obžalovaný namietal, že v posudku zo 14.09.2017 sa uvádza, že náložka bola ešte v ten deň zlikvidovaná, Ing. V. uviedol, že časové súvislosti nesledoval. Dodal, že sa to celé dá stihnúť za jeden deň, nie je to nič časovo náročné. K námietke obžalovaného, že prerátaním udávanej hustoty dostaneme inú výslednú hmotnosť náložky, uviedol, že tritol je kryštalická látka, ktorá sa štandardne spracováva lisovaním alebo odlievaním. Podľa druhu spracovania sú aj rozdielne hustoty, je tu teda dané určité rozpätie hustôt. Oni do posudku uvádzali údaje z literatúry, kde sú priemerné parametre. V závislosti od formy sa to môže líšiť, je tam istá tolerancia.

3.6 Na otázku, či skúmali deštruktívne účinky predmetu uviedol, že predmet vytvoril kráter, pričom nie je exaktným spôsobom určené, aký veľký má byť. K absencii pentritového telieska uviedol, že nie každá

400g náložka obsahuje pentritové počinové teliesko, mali už predloženú aj takú TNT náložku, ktorá ho neobsahovala. Náložky boli vyrábané v dvoch formách, buď lisovaním alebo prestrekovaním tritolu. Lisované sa ballili do parafínového papiera, prestrekované nie. Náložky vyrábané prestrekovaním sú menej citlivé na počiatkový impulz, preto sa do nich vkladali tie počinové telieska. Náložky vyrábané lisovaním majú dostatočnú citlivosť, stačí na inicializáciu obyčajná rozbuška, preto nepotrebujú do seba vkladať pentritové počinové telieska. Či je tritol liaty alebo prestrekovaný sa dá zistiť podľa toho parafínového obalu (voskového papiera), ale aj vizuálne, lebo prestrekovaný vyzerá na prvý pohľad inak ako lisovaný.

3.7 K odbornosti Ing. V. uviedol, že pracuje v KEÚ v odvetví pyrotechnika už 25 rokov. Osobne sa podieľa priemerne na 20 posudkoch ročne, celkovo ich spravia asi 100 ročne. Koľko krát za rok skúmajú TNT nevie percentuálne odhadnúť, lebo v priebehu praxe sa mení spektrum skúmaných výbušnín. Tritol bol v kurze pred 10 rokmi. Teraz je toho menej, zrejme je menšia dostupnosť na čiernom trhu. Ale mimo znaleckého skúmania oni tritolové náložky používajú bežne na likvidáciu munície, lebo okrem expertíznej činnosti robia aj iné pyrotechnické činnosti. Tritolové náložky používajú bežne, v priebehu mesiaca je to aj niekoľko krát. Dovolí si povedať, že tá náložka je tak typická, že každý jeden pyrotechnik, ktorý prešiel vzdelávaním Ministerstva vnútra SR, to nepochybne musí poznať. Tak, ako to spoznal a do zápisnice o obhliadke miesta činu nadiktoval pyrotechnik Krajského riaditeľstva PZ v Trnave, ktorý fyzicky zaisťoval nálož pri domovej prehliadke.

3.8 Vzhľadom k tomu, že fotografia uvedená v posudku KEÚ PZ ČES:PPZ-KEUBA-EXP-2017/11082 je fotografiou ilustračnou, nie je posudok vypracovaný Ing. Y. V. číslo 16/2019 možné chápať ako dôkaz oslabujúci dôkaznú situáciu, resp. výpoveď znalca pplk. Ing. Jaroslava Horníka k znaleckému posudku KEÚ PZ ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2017/11082. V tejto súvislosti uvádzam, že nikto a ani samotný znalec netvrdí, že fotka uvedená v znaleckom posudku je fotkou predmetu zaisteného na mieste činu, pričom ide o ilustračnú fotografiu, resp. fotografie. Z tohto pohľadu ide zo strany obhajoby o preukázanie skutočnosti, ktoré nie sú sporné, nakoľko samotný znalec uviedol, že fotografia uvedená v posudku nie je fotografiou, ktorá je predmetom, ktorý v rámci znaleckého posudku reálne skúmal.

3.9 K posúdeniu funkčných vlastností skúmaného materiálu: K danej skutočnosti bola na hlavnom pojednávaní vypočutá pracovníčka KEÚ PZ pplk. Ing. Oľga Šmidová, ktorá uviedla, že sa podieľala na vypracovaní znaleckého posudku KEÚ ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/11082 zo dňa 14.09.2017 a pridriava sa jeho záverov. Konkrétne ona spracovala tú časť, kde uviedla, že materiál predloženej náložky bol analyzovaný metódou infračervenej spektroskopie s Fouriérovou transformáciou ATR technikou, pričom bolo zistené, že ide o trinitrotoluén (TNT, tritol). Následne na pojednávaní popísala uvedenú metódu a uviedla, že ide štandardný pracovný postup, ktorý je akreditovaný. Dodala, že kolega pyrotechnik jej priniesol žltý kváder v plastovom priehľadnom obale. Boli zhotovené 3 fotografie predmetnej náložky a vložené do systému ich evidencie, do databázy na uchovávanie všetkých fotografií a dokumentov. Predpokladá, že to fotil kolega pyrotechnik, nepamätá si. Jedna z fotiek bola použitá v znaleckom posudku. Na predloženej predmete chýbala časť, či bola odrezaná, odbitá, nevie, nejakým spôsobom mechanicky odstránený bol jeden roh zhruba o veľkosti 2,5 x 1 cm, nemerala to. Tým, že sa v tom reze, resp. v tom odbití zobrazil ten materiál toho kvádra, tak urobila štetrenie metódou optickej mikroskopie pod dopadajúcim svetlom pri zväčšení 50 x na mikroskope a zistila, že sa jedná o zlisovaný materiál, béžový, tuhý. S pomocou skalpela z tej plochy zaistila vzorku, ktorú homogenizovala a túto zhomogenizovanú vzorku dala do prístroja a urobila chemickú analýzu. Všetko to prebehlo v prítomnosti pyrotechnika. Zaistenú vzorku pri analýze spotrebovala. Tento záznam je riadne uložený, všetko je zadokumentované. Po analýze zistila, že ide o materiál na báze trinitrotoluénu. Na báze TNT preto, lebo infračervená spektroskopia je metóda, ktorá skúma maticu. To znamená majoritný podiel v tom materiáli, lebo nejaké ďalšie prítomné látky v tej homogénnej vzorke približne do takých 5% infračervená spektroskopia nedokáže analyzovať. Takže evidentne sa jedná o materiál na báze TNT. To je výsledok FTIR analýzy (FTIR je skratka z angl. Fourier transform infrared (spectroscopy)). Výstup z analýzy je súčasťou spisu u nich na ústave, archivuje sa to 10 rokov. Výstup z analýzy nevložíla do posudku, lebo to zadávateľ nechcel. Je to akreditovaná skúška, ktorá nevyžaduje, aby tieto spektrá dávala ako výstupy do znaleckého posudku. V posudku je opísané ako bola skúška vykonaná, akým spôsobom, akou metódou a s akým výsledkom, to pre posudok stačí. Celý jej postup trval do 30 minút, aj v štandardnom pracovnom postupe má popísanú túto metódu na zhruba na 30 minút. Zo záznamu je zrejme, že v tomto konkrétnom prípade bol jej výstup spravený dňa 14.09.2017 o 11:59 hodine. Pri výbušninách sa dajú použiť aj iné metódy, napr. chromatografická. Ňou zvolený spôsob alebo metóda vyplývala z toho, že išlo o identifikáciu spoločnú, pyrotechnicko-chemickú. Pyrotechnik zidentifikoval časť parametrov, ona zidentifikovala materiálové zloženie a tým pádom identifikáciu považovali za dostatočnú. K odberu kontrolnej vzorky uviedla, že tento odber sa fotograficky nedokumentuje. Na

ich oddelení chémie štandardný pracovný postup na vzorkovanie nemajú, lebo im chodí veľmi široké spektrum rôznych materiálov. V tomto prípade z predloženého predmetu, z rezu zoškrabaním skalpelom odobrala a zaistila homogénnu vzorku, odhadom do 1 gramu, resp. niekoľko mg, presnú hmotnosť vzorky nevážila. Má to v štandardnom pracovnom postupe. Na otázku, prečo neodobrala vzorky aj z iných miest tohto predmetu Ing. P. uviedla, že prístupy k vzorkovaniu sú odlišné. Vie s určitosťou povedať, že zobrala vzorku a zanalyzovala ju. Odrazená plocha 2,5 x 1 cm stačila na to, aby zoškrabnutím skalpela zaistila niekoľko miligramov. Celý obsah kvádra sa zanalyzovať nedá. Urobila vzorkovanie a je to o tom, že zaisťuje nejakú priemernú vzorku. V tomto prípade zvolila A postup, že z plochy 2,5 x 1 cm zoškrabaním zobrala reprezentatívnu vzorku materiálu. Odobrala v tomto prípade jednu vzorku, pretože to nebolo zaistené akoby jeden kryštálik, bol to kváder. Postupovala na základe svojho úsudku. Na vzorkovanie ako taký postup predpísaný nie je. Na otázku, či sa vzorkovanie nerobí z viacerých miest uviedla, že to je jeden postup, jeden náhľad na vzorkovanie. Napríklad v prípade infračervenej spektroskopie sú dva náhľady, dva spôsoby vzorkovania. Podľa vizuálneho skúmania mikroskopicky zistí homogenitu alebo heterogenitu toho materiálu. V tomto prípade zistila heterogenitu iba v zmysle veľkosti častíc. To znamená, že tento materiál po vizuálnom skúmaní považovala za homogénnu, ale aj napriek tomu si zaistila reprezentatívnu vzorku z väčšieho množstva, z ktorej ďalej zaisťovala ďalšiu vzorku na skúmanie infračervenou spektroskopiou. Druhý náhľad, druhý postup je taký, že keď po vizuálnom skúmaní zistí heterogenitu, to znamená výskyt rôznych farieb, veľkostí častíc, tak pristupuje k tomu, že si zaisťuje individuálne preparáciou tzv. mikropreparáciou tieto odlišné častice vzhľadom na veľkosť a farbu a analyzuje len tieto jednotlivé častice. V takom prípade urobí tých analýz viac, pretože zanalyzuje po dve tri z každej skupiny častíc. Takže toto je zase v štandardnom pracovnom postupe popísané ako dva rôzne náhľady a dva rôzne postupy vzorkovania pri FTIR metóde. ATR technika ide do hĺbky približne 5 mikróv nad povrchom toho diamantového kryštálu, teda skúma veľmi tenkú vrstvu materiálu. Na skúmanie použili certifikovaný prístroj, využíva sa na analýzu povrchu, ale aj na analýzu materiálu. Záleží odkiaľ je zaistená vzorka. Uvedená technika sa nepovažuje za povrchovú analýzu. Jedná sa o kvalitatívnu analýzu. Stanovenie hustoty predmetu nerobila, nebolo to v zadaní. K svojej odbornosti Ing. P. uviedla, že tiež pracuje v KEÚ v odvetví kriminalistická a súdna chémia už 25 rokov, čo sa týka výbušnín, ročne skúmajú niekoľko desiatok vzoriek, ktoré im predložia pyrotechnici. Celkovo sa v ústave ročne osobne podieľa na zhotovení niekoľko stoviek posudkov.

3.10 Som toho názoru, že skúmaný predmet bol analyzovaný metódou infračervenej spektroskopie s Fourierovou transformáciou ATR technikou, pričom tento spôsob je štandardný pracovný postup, ktorý je akreditovaný. K názoru súdu, že vzhľadom k tomu, že predmet skúmaný, bol znalcami zničený, čo zakladá nemožnosť obžalovanému dať si vypracovať na vlastné náklady, a tým je v podstate popretý aj samotný zmysel kontradiktórneho trestného konania, uvádzam, že ide o pomerne extenzívny výklad tejto zásady, nakoľko v praxi nastávajú stovky až tisíce prípadov, kedy zaistené veci musia byť v rámci charakteru skúmania zničené. Som toho názoru, že v danom prípade (v tomto trestnom konaní) nie je potrebné argumentovať porušením zásady kontradiktórneho konania, nakoľko obhajoba mala reálnu možnosť (a túto možnosť aj využila), a to aj pri vyššie uvedených dôkazoch, resp. pri vykonaní výsluchov jednotlivých znalcov.

3.11 Na základe vykonaného dokazovania máme za preukázané, že sám obžalovaný sa dopustil skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Z vykonaného dokazovania a samotným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že náložka, ktorá bola nájdená počas domovej prehliadky bola v skutočnosti TNT náložka o hmotnosti 400 g. Tento záver nie je spochybnený ani doplneným znaleckým dokazovaním, pretože bolo pomerne presne a jasne vysvetlené, akým spôsobom sú vysvetlené rozdiely v rozmere samotnej náložky. Znalcom bolo vysvetlené, že tieto nezrovnalosti boli spôsobené jednak rôznym postupom pri fotografovaní, keď objekt bol zachytený z viacerých uhlov a taktiež predmet bol aj zabalený v niekoľkých vrstvách obalového materiálu. K posudku znalca Ing. Štrbu je potrebné uviesť, že tento znalec nemal k dispozícii skúmaný predmet a preto jeho závery považujeme za irelevantné. Pokiaľ aj boli pochybnosti vyjadrené zo strany obhajoby ohľadom samotného znaleckého skúmania, tieto nezrovnalosti boli vysvetlené a to najmä vysvetlením, že záznamy v systéme Evidence sú evidenčného charakteru, ktoré popisujú chronológiu jednotlivých úkonov a tieto nemusia byť zaznamenané do systému v reálnom čase vykonania samotného úkonu. Znalci vysvetlili, akým spôsobom testovali, že sa jedná o nálož. Chcel by som zdôrazniť vysvetlenie znalca, že nezrovnalosti, nedokonalosti alebo obrúsenie hrán na skúmanom predmete je možné aj v dôsledku predchádzajúcej manipulácie s týmto predmetom. Poukazujem na okolnosti, za ktorých bol skúmaný predmet nájdený a to, že bol nájdený v priestore, ktorý nie je určený na skladovanie takýchto materiálov.

3.12 Taktiež na skutočnosť, že bol na ňom odstránený originálny obal. Mám za to, že boli naplnené všetky zákonné znaky zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania zo zbraňami, a to vrátane

stránky objektívnej a subjektívnej. Som toho názoru, že v danom prípade nie sú žiadne pochybnosti o spáchaní skutku obžalovaným O. P..

3.13 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považujem rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 18.12.2019, sp. zn. 16T/125/2017 za nedôvodný, a navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a súčasne, aby vec vrátil na rozhodnutie na okresný súd na ďalšie konanie.

4. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania prokurátora v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku, ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel krajský súd k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné a má za následok potrebu zrušenia napadnutého výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

6. Vo veci bolo už skôr rozhodnuté a to rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 16.05.2018 sp. zn. 16T/125/2017, ktorým súd obžalovaného uznal za vinného zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že presne nezisteného času do 07:15 hodiny dňa 13.09.2017 v L. na ulici U. v rodinnom dome s popisným číslom X si bez povolenia nahromadil 397 gramovú trinitrotoluénovú náložku, pričom v zmysle § 2 písm. a) a d) zákona číslo 58/2014 Z. z. o výbušninách, výbušných predmetoch a munícii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona číslo 331/2015 Z. z. ide o výbušninu zaradenú medzi trhavinu, ktorej legálne nadobudnutie nepovolanou osobou nie je možné. Za tento zločin podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia ďalšieho trestu, lebo nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 13. júna 2016, sp. zn. 1T/7/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 25.

januára 2018, sp. zn. 5To/73/2016, právoplatným a vykonateľným 25. januára 2018, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

7. Na základe odvolaní obžalovaného a prokurátora, Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 11.04.2019, č. k. 3To/142/2018-561 podľa § 321 odsek 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

8. Vo svojom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že skutkový stav zistený súdom I. stupňa vzbudzuje pochybnosti o správnosti jeho skutkových zistení. Bolo povinnosťou súdu I. stupňa zaoberať sa obranou obžalovaného a jeho návrhmi na doplnenie dokazovania, tak, aby bol zistený skutkový stav o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zistení sú podporené aj dôkazmi - znaleckými posudkami, ktoré boli predložené v odvolacom konaní. Z uvedeného dôvodu krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec mu vrátil, aby o nej znovu konal a rozhodol. Povinnosťou okresného súdu tak bude vykonať dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie vo veci, najmä vykonať dôkazy predloženými znaleckými posudkami, vypočúť znalcov na ich obsah, prípadne týchto znalcov konfrontovať so znalcami KEU PZ, ktorých posudok bol doposiaľ ťažiskový pri rozhodnutí o vine obžalovaného a tiež vykonať ďalšie dôkazy, ktorých potreba vyplynie v priebehu dokazovania.

9. Prvostupňový súd, po zrušení v poradí prvého rozsudku a vrátení veci, doplnil dokazovanie a vydal napadnutý rozsudok.

10. Pre rozhodnutie prvostupňového súdu bolo určujúce zistenie, že predmet, ktorý KEU PZ znalecky skúmal sa rozmerovo (výrazne viac ako o 30 mm na dĺžku a 10 mm na šírku) nezhoduje s rozmermi tvrdenými v znaleckom posudku, ale predovšetkým sa nezhoduje s rozmermi predmetu, ktorý bol u obžalovaného nájdený pri domovej prehliadke. Podľa prvostupňového súdu, „je zrejmé, že predmet skúmaný KEU PZ dosahoval rozmermi dĺžku 136 mm a šírku 60 mm (pochybnosti o rozdielne rozmerov spôsobenom skreslením boli odstránené znaleckým posudkom Ing. Hučkka, pričom pochybnosť o skutočnosti že by rozdiely v rozmeroch predmetu spôsobené obalom odstraňuje skutočnosť, že ako zabalený tak aj odbalený predmet vykázal pri meraní Ing. Hučkom rovnaké rozmery) , pričom predmet nájdený pri domovej prehliadke u obžalovaného mal rozmery dĺžku 100 mm a šírku 50 mm. Podľa názoru súdu takéto zistenie vnáša pochybnosti do záverov vyplývajúcich zo znaleckého posudku KEU PZ nakoľko nie možné jednoznačne skonštatovať, že metódou infračervenej spektroskopie s Fourierovou transformáciou ATR technikou KEU PZ skúmalo predmet zaistený u obžalovaného pri domovej prehliadke a zachyteného na fotografii č. 52 ako stopa č. 16 (č. l. 99 spisu).“

11. Prvostupňový súd k vykonanému znaleckému skúmaniu KEU PZ tiež uviedol, že „na skúmanom predmete bola vykonaná len FITR analýza, bez udania relevantných dôvodov iné skúšky vykonané neboli, pričom je zrejmé že na vykonanie ďalších skúšok mohla postačovať len malá časť skúmaného predmetu, pričom KEU PZ pristúpilo k iniciácii skúmaného predmetu a tým jeho zničeniu bez relevantného zaznamenania takejto skúšky. Nebola zaznamenaná presná detonačná rýchlosť skúmaného predmetu. Úsudok o detonačných vlastnostiach bol vykonaný pozorovaním. Nie je preto možné ani dôjsť k záveru, či detonácia dosiahla rýchlosť zvuku.“

12. Prvostupňový súd uzavrel, že „na vyslovenie viny v takomto prípade súd nemôže mať pochybnosti o skutočnosti, či predmet nájdený u obžalovaného pri domovej prehliadke je zároveň predmetom, ktorý znalci skúmali (a teda nesúmali predmet odlišný resp. podobný prípadne zamenený) a následne, že výsledky takéhoto skúmania bez pochybností nepripúšťajú iný záver ako ten, že skúmaný predmet je výbušninou.(t. j. pevná alebo kvapalná látka alebo ich zmes, ktorá je schopná exotermickej výbušnej premeny aj bez prístupu atmosférického kyslíka a vytvára plyny takej teploty, tlaku a rýchlosti, že pôsobia deštruktívne na okolie) prípadne trhavinou (t. j. výbušnina, ktorej typickou výbušnou premenou je detonácia).“

13. Predmetné pochybnosti bolo, podľa prvostupňového súdu potrebné vyhodnotiť v prospech obžalovaného aj preto, že predmet skúmaný znalcami bol zničený. V rámci práva na spravodlivý proces teda objektívne nemôže byť obžalovanému umožnené dať si v zmysle záverov obžaloby priamy dôkaz jeho viny preskúmať na vlastné náklady, čím je v podstate popretý aj samotný zmysel kontradiktórneho trestného konania.

14. Podľa prvostupňového súdu prokurátor neunesol dôkazné bremeno, po doplnení dokazovania zostali o záveroch znaleckého dokazovania vykonaného KEU PZ pochybnosti a preto nemohol súd závery tohto znaleckého dokazovania použiť. Postupujúc podľa zásady prezumpcie nevinu a zásady v pochybnostiach v prospech obvineného, dospel súd k záveru, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe sa nestal.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu, prvostupňový súd postupoval správne, keď podľa inštrukcií uvedených v uznesení odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený v poradí prvý rozsudok prvostupňového súdu, doplnil dokazovanie a to v rozsahu potrebnom na spravodlivé rozhodnutie. V tomto smere neboli vznesené odvolacie námietky ani zo strany prokurátora.

16. Odvolací súd sa však nestotožňuje s tým, akým spôsobom vyhodnotil prvostupňový súd skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania.

17. Na začiatok považuje odvolací súd za potrebné uviesť všeobecne platnú úvahu o spôsobe hodnotenia dôkazov a preskúmania takéhoto hodnotenia v opravnom konaní.

18. Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle zákonných ustanovení.

19. V prejednávanej veci však odvolací súd zistil, že prvostupňový súd pri hodnotení zistených skutočností nebral do úvahy niektoré dôležité skutočnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania a niektorým skutočnostiam neodôvodnene prikladal väčšiu dôležitosť, než v skutočnosti môžu mať. Tieto chyby v hodnotení dôkazov mali za následok nesprávne skutkové závery prvostupňového súdu, ktoré vyústili do nesprávneho meritórneho rozhodnutia.

20. Zo záverov súdu, ktoré sú citované v odsekoch 10 a 12 tohto uznesenia, vyplýva, že prvostupňový súd mal dôvodné pochybnosti o tom, či predmet zaistený u obžalovaného pri domovej prehliadke, je ten istý predmet, ktorý bol podrobený znaleckému skúmaniu na kriminalistickom a expertíznom ústave policajného zboru a ohľadne, ktorého bol podaný znalecký posudok ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2017/11082.

21. Z vykonaného znaleckého dokazovania, ako aj z výpovedí znalcov, ktorí vypracovávali znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, vyplynulo, že medzi predmetom, ktorý bol nájdený u obžalovaného pri domovej prehliadke a predmetom, ktorý bol posudzovaný týmto ústavom, nie sú také rozmerové rozdiely, ako to uviedol prvostupňový súd. Na tomto mieste je potrebné prisvedčiť odvolacej námietke prokurátora, že znalecký posudok vypracovaný Ing. Jánom Hučkom číslo 16/2019, nie je možné chápať ako dôkaz oslabujúci výsledky znaleckého skúmania, keďže sporná fotografia je fotografiou ilustračnou. Odvolací súd považuje za rozhodujúce vyjadrenia pracovníkov Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, ktorí sa podieľali na znaleckom dokazovaní a vypracovaní znaleckého po posudku. Išlo o osoby Ing. Jaroslava Horníka, Ing. Oľgy Šmidovej a Ing. Kurta. Z výpovede Ing. Jaroslava Horníka je celkom jednoznačné, že tento skúmaný predmet sám zmeral a zistil jeho rozmery 102 x 50 x 50 milimetrov. Ide pritom o pracovníka ústavu s dlhoročnou praxou a dlhoročnou skúsenosťou v tomto odbore. Z jeho výpovede tiež vyplynulo, že pre TNT náložka je predmet pre pyrotechnika tak typický, že je identifikovateľný vizuálnym skúmaním. Vizuálne skúmanie predloženého predmetu doplnili o chemickú analýzu, ktorá je jedinou metódou, ktorou sa preukazuje, o akú chemikáliu sa jedná. Chemickú analýzu látky, z ktorej pozostával predmet predložený na znalecké skúmanie, vykonala Ing. Oľga Šmidová. Z obsahu znaleckého posudku, ako aj z jej výpovede na hlavnom pojednávaní pritom jednoznačne vyplynulo, že touto analýzou bolo zistené, že ide o trinitrotoluén. Uvedená pracovníčka Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru podrobne vysvetlila akým spôsobom odoberala vzorku z predloženého predmetu, akou metódou ju analyzovala a k akému výsledku dospela. Z výpovede Ing. Horníka a Ing. Kurta bolo preukázané, že posledným spôsobom skúmania predloženého predmetu bola skúška funkčnosti, pri ktorej došlo k odpáleniu a po ktorej vznikol kráter, ktorý vyhĺbila predmetná náložka.

22. Pokiaľ ide o manipuláciu s predmetom, ktorý bol nájdený pri domovej prehliadke u obžalovaného, túto popísal Ing. Kurt a to tak, že vzorku prebral osobne od pyrotechnika, ktorý ju priniesol z domovej prehliadky. Keďže je to najjednoduchší predmet, aký existuje v pyrotechnike, jednoznačne bolo jasné aj cez obal, že sa jedná o 400 g TNT náložku, klasicky používanú v ozbrojených silách. Nakoľko potrebovali okamžitú odpoveď, tak sa išiel informovať na oddelenie chémie, či by bolo možné vykonať chemickú analýzu. Odpoveď bola kladná, zobral vzorku na oddelenie chémie, bola tam analyzovaná IČ spektrometrom a vrátil sa so vzorkou na oddelenie, ešte pred ju fotograficky zadokumentoval, ale len ilustračne, nakoľko všetky tieto predmety je povinný fotiť technik na mieste činu. Napísal znalecký posudok a poprosil kolegu Horníka, že idú vykonať skúšku funkčnosti tohto predmetu. Za ten čas pani Šmidová v podstate dokončila znalecký posudok a z tej skúšky, keďže s týmto predmetom veľmi často pracuje, je to pre pyrotechnika predmet dennej potreby, takže poznajú jeho vlastnosti, robia ukážky výbuchov týchto náložiek tak voľne zavesených na vzduchu ako aj na povrchu trávnatom, prípadne aj

zakopaných v zemi v určitej hĺbke. Po iniciácii tohto výbuchu na povrchu, sa rozhodol na povrchu, lebo je to najjednoduchší dôkaz.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu neexistujú rozumné pochybnosti o tom, že by skúsený a dlhoročný pracovník Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru správne zmeral predmet predložený na znalecké skúmanie a do znaleckého posudku uviedol správne údaje o rozmeroch. Jeho výpoveď je potrebné hodnotiť aj v súvislosti s výpoveďou Ing. Kurta, keď obaja zhodne uviedli, že skúmaný predmet bol na prvý pohľad 400 gramová TNT náložka, ktorá sa klasicky používa v ozbrojených silách. Nezrovnalosti alebo chyby, ku ktorým došlo pri vypracovaní znaleckého posudku, v súvislosti s uvedením fotografie uvedeného predmetu, boli v priebehu dokazovania logicky vysvetlené. Prvostupňový súd sa teda dopustil ohľadne tejto otázky chyby pri hodnotení dôkazov, ktorá spočívala v tom to, že prakticky nebral do úvahy výpoveď Ing. W., ktorý skúmaný predmet prevzal od pyrotechnika a následne s ním fyzicky nakladal, neprihliadal k výpovedi Ing. Horníka, ktorý uviedol, že predmet osobne zmeral a naopak nelogicky priložil rozhodujúcu váhu znaleckému posudku Ing. Hučka, ktorý (na rozdiel od nich dvoch) uvedený predmet na vlastné oči nikdy nevidel.

24. Pokiaľ prvostupňový súd považuje za ďalšiu chybu znaleckého skúmania zaisteného predmetu, že okrem FITR analýzy, neboli vykonané iné skúšky a tiež, že nebola zaznamenaná presná detonačná rýchlosť skúmaného predmetu, odvolací súd s takýmto hodnotením nemôže súhlasiť.

25. Prvostupňový súd bez náležitého vysvetlenia spochybňuje správnosť použitých metód znaleckého ústavu. Ako bolo už vyššie citované, Ing. Šmidová podrobne vysvetlila metódy, ktoré použila pri svojom znaleckom skúmaní, dôvody, prečo použila práve konkrétne metódy a závery, ku ktorým došla. Podľa názoru odvolacieho súdu poskytla uvedená pracovníčka znaleckého ústavu jasné, zrozumiteľné a logicky odôvodnené zdôvodnenie svojho odborného postupu a zároveň i stanovisko k tomu, prečo nepoužila iné, do úvahy prichádzajúce metódy znaleckého skúmania. Pre odvolací súd, je výpoveď znalkyne, spoločne s písomne podaným znaleckým posudkom, dôkazom, ktorý nevyvoláva rozumné pochybnosti o jeho správnosti. Prvostupňový súd v odôvodnení a padnutého rozsudku nevysvetlil, prečo nepovažuje túto časť znaleckého dokazovania za relevantnú, respektíve na základe čoho ju spochybňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno spochybňovať závery expertízneho dokazovania iba tým, že neboli vykonané iné skúšky, pokiaľ pracovníčka znaleckého ústavu zrozumiteľne vysvetlila, prečo považovala ňou vykonanú analýzu za dostatočnú.

26. Pokiaľ prvostupňový súd vytkol pracovníkom znaleckého ústavu, že úsudok o detonačných vlastnostiach bol vykonaný (iba) pozorovaním a nebola zaznamenaná presná detonačná rýchlosť skúmaného predmetu, k tomuto je potrebné upriamiť pozornosť na to, že v prípade oboch pracovníkov znaleckého ústavu, ktorí vykonali skúšku funkčnosti skúmaného predmetu, ktorá sa skončila jeho detonáciou, ide o pracovníkov ústavu s dlhoročnou praxou a skúsenosťou so skúmaním takých látok. Úsudok skúsených pracovníkov znaleckého ústavu o detonačných vlastnostiach skúmaného predmetu, je dôležitým faktorom pri hodnotení, najmä v spojení s ďalšími expertíznymi postupmi, ktoré boli pri skúmaní uvedeného predmetu použité.

27. Hodnotiť skutočnosti, ktoré vyplynuli zo znaleckého dokazovania Kriminalistického expertízneho ústavu Policajného zboru, ako aj z výpovedí všetkých troch vyššie uvedených pracovníkov tohto znaleckého ústavu, ktorí sa na znaleckej činnosti podieľali, je potrebné najmä v ich vzájomnej súvislosti, čo prvostupňový súd neurobil. Hodnotu znaleckého posudku, ktorý podal znalec Ing. Ján Štrba výrazným spôsobom znižuje skutočnosť, že znalec nemal možnosť fyzicky skúmať, respektíve analyzovať predmetnú látku, pretože táto už nebola fyzicky k dispozícii. Navyiac, k rozporom alebo k pochybnostiam, ktoré uviedol tento znalec vo svojom znaleckom posudku, sa vyjadril pracovník kriminalistického a expertízneho ústavu Ing. Horník, čo je aj uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom jeho vysvetlenie je dôležité zväziť pri hodnotení znaleckého posudku Ing. Jána Štrbu.

28. Skutočnosť, že skúmaný predmet bol pri znaleckom skúmaní zničený skúšobnou detonáciou, neznamena, že obžalovanému bolo odopreté právo na spravodlivý proces. Zničenie predmetu pri znaleckom skúmaní, bolo nevyhnutným následkom jedného z postupov, ktorý znalecký ústav zvolil na zistenie povahy skúmanej látky. Nešlo teda o postup, ktorým by znalecký ústav alebo orgány činné v trestnom konaní, sa snažili uprieť obvinenému právo na obhajobu. Obžalovaný bol oboznámený s výsledkami znaleckého dokazovania, bolo mu umožnené predložiť vlastné dôkazy vzťahujúce sa k takémuto dokazovaniu a rovnako mal možnosť vypočuť znalcov, ktorí vykonávali znalecké skúmanie. Zachovanie princípov kontradiktórnosti trestného konania, je možné vyžadovať v prípadoch, keď to povaha dôkazov dovoľuje. Zachovanie požiadavky spravodlivosti súdneho procesu, je potrebné skúmať z hľadiska všetkých procesných postupov, ktoré boli realizované počas súdneho konania. Pri takomto - komplexnom - hodnotení, odvolací súd dospel k záveru, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, bolo vykonané jednak v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, ako aj s

požiadavkou na spravodlivý súdny proces. Obžalovaný mal celý čas k dispozícii všetky možnosti, aby uplatnil svoje právo na obhajobu a zo strany súdu neboli realizované žiadne postupy, ktoré by toto právo obmedzovali alebo znemožňovali.

29. Vyššie uvedené chyby prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov, viedli k vydaniu nesprávneho rozhodnutia, ktoré bolo potrebné v odvolacom konaní zrušiť. V zmysle ustanovenia § 322 ods. 4 písm. a) Trestného poriadku, v spojení s ustanovením § 322 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Úlohou prvostupňového súdu bude opätovne posúdiť vykonané dôkazy a vyvarovať sa chýb pri ich hodnotení, ktorej vytkol odvolací súd v toto uznesení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.